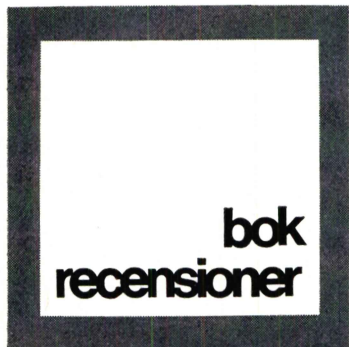

socialreform och redovisar bakgrunden och de överväganden som lett fram till förslag till en nydaning av den socialpolitiska administrationen i Danmark, innebärande bl. a. att primärkommuner, vilka förutsättes sammanslagna för att bilda tillräckligt befolkningsunderlag, skall bli det viktigaste administrativa organet till vilket skall samlas mestparten av de nu spridda administrationerna.

Som ett helhetsomdöme om det föreliggande arbetet må framhållas att det saknar svenskt motstycke, att det bör vara ett kärkommet förvärv

för soc. pol. studerande, som här finner en lärobok förmodligen lättillgängligare än arbeten på tyska och engelska språket och dessutom beskrivande en verklighet som ligger oss mycket närmare, inte bara rent geografiskt. För en socialpraktiker, som önskar utöka sina kunskaper om vad han egentligen sysslar med och vad de honom omgivande organen och myndigheterna sysslar med, är boken en guldgruva. Den måste också vara mycket värdefull för alla dem som i egenkap av fackmän eller lekmän kommer i kontakt med sociala problem.

Psykoterapi i Sverige 1971

BERNT ROSENGREN och
ANDERS ÖFWERSTRÖM
(ed.):

Modern svensk psykoterapi

Prisma 1971. 304 s. Ca pris kr.
21:—

Psykotericentrum heter en företeelse som några av tidskriftens läsare redan är väl bekant med och åtskilliga kanske hört talas om. Det är en slags ekumenisk rörelse, som försöker samla människor som arbetar professionellt med olika former av dynamisk psykoterapi för att ge dem tillfälle att samtala i stället för bekämpa varandra. Det startade i början av

detta året och dess hittills mest konkreta livstecken är föreliggande bok. Denna har som sin viktigaste uppgift att vara en programförklaring, att manifesteras den enighet som råder. Att betrakta boken som ett försök till uttömmande beskrivning av vad psykoterapi sysslar med eller som lärobok vore orättvist.

Vad är det då man är enig om? Ja, det är i varje fall inte att Freud är bäst. Det är istället en människosyn, en hållning till dem som kommer för att få hjälp, men också till alla andra, till oss själva. Att beskriva vari denna syn består utan att bli vare sig teknisk eller larvig är svårt. Studenter i Lund som tillhör pingstförsamlingen är de mest pålitliga hjälparna vid Råby yrkesskola, som huvudsakligen tar emot narkomaner: "Vi förstår er. Vi är likadana själva. Det är en slump att ni är narkomaner och vi pingstvännen". Det är kanske en slump att jag är läkare (eller kurator eller familjerådgivare eller skötare) och du är patient.

Från ett sådant läge finns det bättre möjligheter just till förståelse, den sortens förståelse som bara provisoriskt och approximativt kan uttryckas i ord, som är en utsträckt hand och inte en klapp

på axeln. Fr. a. det ena av Johan Cullbergs bidrag liksom Bernt Rosengrens, Nils Gustavssons och Gunnar Västbergs handlar om detta.

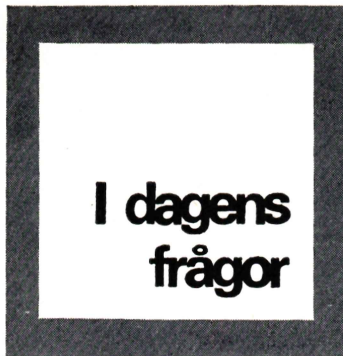
De mera formella presentationerna måste med nödvändighet bli fragmentariska. Anna-Stina Rilton har åtagit sig den omöjliga uppgiften kort presentera psykoanalysen. Hon lägger fram två synpunkter: dels en presentation av jag-psykologin, dels en klargörande beskrivning av skillnaden mellan formal och dynamisk diagnos. Imre Szecsydy och Kjell Öhrberg skriver om korttidsterapi efter Malan's mönster, mycket klart och redigt. Det omdömet gäller naturligtvis också Inga Sylvanders bit om barnpsykoterapi. Gruppterapi skildras teoretiskt av Kjell Öhrberg och exemplifieras konkret av Lars Bremberg, som skriver om tillämpningen inom socialvården. Björn Laurell — ensam representant för det akademiska etablissemangen — skriver utmärkt didaktiskt om miljöterapi och konkretiserar med ett exempel från en alkoholistanstalt.

Den inledande artikeln skall inte förglömmas. Gösta Harding skriver om Paul Bjerre på ett sätt som gör läsaren nyfiken på Bjerres produktion.

Den sista delen av boken blickar framåt. Den handlar om utbildningen i psykoterapi, beskriver Skokloster- och Hooksymposierna och återger det på sina håll omdebatterade "Hook-manifestet".

Allra sist ett praktiskt mycket värdefullt inslag nämligen en förteckning över institutioner som meddelar psykoterapi utanför sjukvårdens ram. Boken är god PR för *Psykoterapicentrum*, inte minst därför att den konkret visar viljan till samling som trots allt finns bland psykoterapiens utövare i landet. Den ger dessutom en hel del matnyttig läsning för nästan alla kategorier. Läs den!

Lennart Kaij

WHO ökar forskning i födelsekontroll

Dr. M Candau, Världshälsoorganisationens (WHO:s) generaldirektör, meddelar att en betydligt ökad forskningsinsats skall göras inom området för mänsklig fortplantning.

Det nya WHO-programmet kommer att inrikta sig på det stora behovet av att utveckla flera olika, säkra, effektiva och acceptabla metoder för kontrollen av mänsklig fortplantning. Detta betydelsefulla program får stöd från ett antal regeringar och en privat stiftelse och är resultatet av ett års undersökningar för att bestämma på vilket sätt man bäst kan verkställa WHO:s uppdrag att öka kunskaperna om mänsklig fortplantning samt födelsekontroll. Planerna för programmet har utformats efter talrika överläggningar med ledande forskare och med ett 70-tal forskningsinstitut i mer än tjuo länder.

Programmet omfattar ett antal olika delar.

WHO:s forsknings- och utbildningscentra: flera välutvecklade forskningscentra i olika delar av världen kommer att utväljas och ges stöd för att utveckla sina forskningsprogram och sin forskarutbildning inom området för mänsklig fortplantning. Detta kommer att medverka till att skapa ett antal forskargrupper med nödvändigt kliniskt och vetenskapligt innehåll för att åstadkomma betydelsefulla resultat.

Klinikcentra som samarbetar med WHO. Ett världsomfattande nätverk av kliniker kommer att

utvecklas som en del av programmet. Dessa kommer att utföra jämförande kliniska studier av nya och redan existerande födelsekontrollmetoder. Detta nätverk kommer att bli det första verkligt internationella program som samtidigt utför kliniska undersökningar i ett antal länder.

Särskilda arbetsgrupper inom WHO kommer att organiseras för att stimulera jämförande forskningsprojekt för speciella ändamål inom området för mänsklig fortplantning.

WHO:s internationella dokumentationscentrum kommer att innehålla en fullständig samling av allt publicerat material rörande de biomedicinska synpunkterna på fortplantning.

Ett antal andra aktiviteter kommer också att utvecklas inom WHO, bl. a. forskningsstipendier till vetenskapsmän och forskningsstöd till institutioner inom områden av hög prioritet.

En internationell grupp av framstående vetenskapsmän har sammankallats av WHO för att ge råd och anvisningar om prioritering av forskningsobjekt och fördelning av tillgängliga resurser.

Som ordförande för denna rådgivande grupp har utsetts generaldirektören för socialstyrelsen Bror Rexed.

Omsorger om psykiskt utvecklingsstörda

KARL GRUNEWALD,
LENNART WESSMAN:

Omsorgslagen

Norstedt & Söner.
340 sid. Kr 36:—

En värdefull handbok har utkommit (andra upplagan) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda. I boken ges utförliga kommentarer till lag- och stadgeparagrafer. Skolstyrelser, barnavårds- och socialnämnder (sociala centralnämnder) kan i boken hämta värdefull information om de bestämmelser som gäller för de medborgare som omfattas av omsorgslagen.

Med den starka tendens till intensifierad uppsökande verksamhet, som nu präglar sjuk- och socialvården, finns det starka skäl för bl a socialarbetare att ta del av boken och se till att den finns lätt tillgänglig invid arbetsbordet.

Bertil Johansson

Sverige ger extrastöd åt FN:s sociala arbete

I debatten om den ekonomiska och monetära situationen i världen i FN:s 2:a utskott (ekonomiska och finansiella frågor) upplyste den svenska delegaten *Inga Thorsson* att Sverige kommer att ställa en miljon dollar till generalsekreterarens förfogande för utbyggnad av FN:s ekonomiska och sociala utvecklingsarbete.

I sitt inlägg pekade *Inga Thorsson* på de allvarliga följder en världsekonomisk kris kunde få för u-länderna. I detta sammanhang är det av vital betydelse att hjälpprogrammen förbättras och att bistånd undviks som led enbart i en kortsiktig anpassningsprocess, sa fru Thorsson.

Beträffande strategin för FN:s andra utvecklingsårtonde är det väsentligt att komma fram till en gemensam begreppsram inför